ମେସର୍ସ ସ୍ୱିଲ୍ ଲିମିଟେଡ୍

ବନାମ

ଦିଲ୍ଲୀ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ଅଗଷ୍ଟ 14,2001

[ଏମ୍.ବି.ଶାହ ଏବଂ ଏସ୍.ଏନ୍.ଫୁକାନ୍, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା, 1973 :

ଧାରା 190 - ଅପରାଧ- ସଂଜ୍ଞାନ - ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦଣ୍ଡବିଧାନ - ପରିସର ଏବଂ ପରିଧି - ଆରୋପ ପତ୍ରରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କିମ୍ବା ନାମିତ ହୋଇନଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ସମନ୍ – ସଠିକତା – ନିର୍ଣ୍ଣିତ : ଧାରା 190 ଅନୁଯାୟୀ, ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଅପରାଧୀ ନୁହେଁ ବରଂ ଅପରାଧକୁ ସଂଜ୍ଞାନରେ ନିଅନ୍ତୁ - ଆରୋପ ପତ୍ରରେ ନାମ ଥିବା କିମ୍ବା ନାମ ନଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିରୋଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ କି ନାହିଁ ତାହା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ସ୍ଥିର କରିବେ - ତେଣୁ, ସମନ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ଜାରି କରାଯାଇଛି ।

ଧାରା 319 - ଅଭିଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ନାମିତ ହୋଇନଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି - ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାର କ୍ଷମତା - ଏହାର ପରିସର ଏବଂ ପରିଧି : ସମନ ଜାରି କରିବା ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଧାରା 319 ର କୌଣସି ପ୍ରୟୋଗ ନାହିଁ - ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏକ ଅପରାଧର ତଦନ୍ତ କିମ୍ବା ବିଚାର ସମୟରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୁଏ ।

ଚୋରି, ଆତ୍ମସାତ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଅନୈତିକ କ୍ଷତି ଘଟାଇଥିବା ଅଭିଯୋଗରେ ଆବେଦନକାରୀ - ଅଭିଯୋଗକାରୀ, ଉତ୍ତରଦାତା - ସଂଖ୍ୟା 2 ବିରୋଧରେ ଏକ ଏଫଆଇଆର ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଆରୋପ ପତ୍ରର ସ୍ତମ୍ଭ ସଂଖ୍ୟା 2 ରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ବିଚାର ପାଇଁ ପଠାଯାଇ ନଥିବା ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା ।

ଉପରୋକ୍ତ ଆରୋପ ପତ୍ର ଆଧାରରେ, ମେଟ୍ରୋପଲିଟାନ୍ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ସମେତ ସମସ୍ତ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସମନ ଜାରି କରିଥିଲେ । ତେବେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆଧାରରେ ସମନକୁ ରଦ୍ଦ କରିଦେଇଥିଲେ ଯେ ପ୍ରମାଣ ମିଳିବା ପରେ ହିଁ ଦଣ୍ଡବିଧି ସଂହିତା, 1973ର

ଧାରା **319** ଅନୁଯାୟୀ ଅଦାଲତ ଦ୍ଵାରା ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା **2** ଙ୍କୁ ସମନ କରାଯାଇପାରିବ **।** ତେଣୁ ଏହି ଆବେଦନ

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ **Cr.P.C.**ର ଧାରା **190** ର ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଅଣଦେଖା କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସମନ ଜାରି କରିବା ସମୟରେ **Cr.P.C.**ର ଧାରା **319** କୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାର କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁନାହିଁ **।**

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ରାୟ ଦେଲେ **: 1.** ଅପରାଧକୁ ସଂଜ୍ଞାନକୁ ନେବା ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ, ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା, **1973**ର ଧାରା **190**ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲାଗୁ ହେବ **।** ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ, ଜଣେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଏକ ଅପରାଧକୁ ସଂଜ୍ଞାନକୁ ନିଅନ୍ତି, ଅପରାଧୀକୁ ନୁହେଁ **।** ଅପରାଧକୁ ବିଚାରକୁ ନେବା ପରେ, **Cr.P.C**ରେ ଧାରା **204** ଅନୁଯାୟୀ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କୁ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଜାରି କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ଦିଆଯାଇଛି **।** ଆଦେଶ ଜାରି କରିବାର ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ, ଆରୋପ ପତ୍ରରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଥିବା କିମ୍ବା ଉଲ୍ଲେଖ ନଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି/ବ୍ୟକ୍ତିବର୍ଗଙ୍କ ବିରୋଧରେ ସମନ ଜାରି କରିବାକୁ ହେବ କି ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ମ୍ୟାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ କାମ ଅଟେ **।** ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ତାଙ୍କୁ ଏଫ୍.ଆଇ.ଆର୍. ଏବଂ ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ରେକର୍ଡ କରାଯାଇଥିବା ବିବୃତ୍ତି ଏବଂ ଆରୋପ ପତ୍ର ସହିତ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦସ୍ତାବିଜ୍ ଉପରେ ବିଚାର କରିବାକୁ ପଡିବ **।** ଆହୁରି ମଧ୍ୟ, **Cr.P.C** ର ଧାରା **173 (2)** ଅନ୍ତର୍ଗତ ପୁଲିସ ରିପୋର୍ଟ ପାଇଲେ, ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଧାରା **190 (1)(B)** ଅନ୍ତର୍ଗତ ଅପରାଧ ସମ୍ପର୍କରେ ଅବଗତ ହେବାର ଅଧିକାର ପାଇଛନ୍ତି, ଯଦିଓ ପୁଲିସ ରିପୋର୍ଟରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ତଦନ୍ତକାରୀ ଅଧିକାରୀ ଯେଉଁ ନିଷ୍କର୍ଷରେ ଉପନୀତ ହୋଇଛନ୍ତି, ତାହାକୁ ଅଣଦେଖା କରି ଏବଂ ପୁଲିସ ଦ୍ଵାରା ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ବୟାନକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ ତଦନ୍ତରୁ ସାମ୍ନାକୁ ଆସିଥିବା ତଥ୍ୟ ଉପରେ ସ୍ଵାଧୀନ ଭାବେ ବିଚାର କରି ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ କୌଣସି ମାମଲା ରୁଜୁ କରାଯାଇନାହିଁ **।** ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ, **Cr.P.C** ର ଧାରା **319** ପ୍ରୟୋଗର କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ନାହିଁ **।**

ରଘୁବଂସ ଦୁବେ ବନାମ *ବିହାର ରାଜ୍ୟ,* **[1967] 2** ଏସ୍.ସି.ଆର୍. **423,** ନିର୍ଭରଶୀଳ

2. ସାନି ମାମଲାରେ Cr.P.C. ର ଧାରା 319 ର ପ୍ରାବଧାନକୁ ନେଇ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁନାହିଁ । ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା କୌଣସି ଅପରାଧର ତଦନ୍ତ କିମ୍ବା ବିଚାର ସମୟରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ Cr.P.C ର ଧାରା 2 (g) ଅନୁଯାୟୀ ବିଚାର ପାଇଁ ତଦନ୍ତ କରୁନଥିଲେ କିମ୍ବା ବିଚାର ଆରମ୍ଭ ହୋଇନଥିଲା । ସେ ଧାରା 190 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଅପରାଧକୁ ସଂଜ୍ଞାନକୁ ନେଇ ଏବଂ ସମନ ଜାରି କରିବା ଅଧୀନରେ ନିଜର ଅଧିକାରିତା ପ୍ରୟୋଗ କରୁଥିଲେ । Cr. P.C. ର ଧାରା 190 ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ନାହିଁ - ଗୋଟିଏ ଥର କୌଣସି ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମାମଲା ରୁଜୁ ହୋଇଗଲେ, ପରବର୍ତ୍ତୀ ତାରିଖରେ, ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମାମଲା ରୁଜୁ କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ଯାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ରେକର୍ଡରେ କିଛି ତଥ୍ୟ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ନାମ ଆରୋପ ପତ୍ରରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇନାହିଁ ।

ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା: ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 820/2001।

ସିଆରଏଲ ବିବିଧ (ମୁଖ୍ୟ) ସଂଖ୍ୟା 1818/2000 ରେ ଦିଲ୍ଲୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର 3.7.2000 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।·

ସହିତ

ଏସ୍.ଏଲ୍.ପି. (ସିଆର.ଏଲ୍.) ସଂଖ୍ୟା. 1564-1565/2001 ଏବଂ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ମାମଲା (ସିଆରଏଲ.) ସଂଖ୍ୟା 1/2001 ।

ଡ. ଏ.ଏମ୍. ସିଂଘଭି, ସୂର୍ଯ୍ୟକାନ୍ତ, ପି. କେ. ବଂଶଲ, ବି. ସୁନୀତା ରାଓ, ସୁଶ୍ରୀ ମାଲିନୀ ଏଚ୍. ପୋଡୁଭାଲ, ସୁଶ୍ରୀ ଲାମ୍ବ୍ଲୁ ରୋଙ୍ଗମେଇ ଆବେଦନକାରୀ ପାଇଁ ।

ଆର୍. କେ. ଜୈନ, ୱାଇ. ଏନ୍. ଭରଦ୍ୱାଜ, ସୁଶ୍ରୀ ମନୁ ବେରୀ, ୟଶ ପାଲ୍ ଧିଙ୍ଗ୍ରା, ବି.ଏ. ମୋହନ୍ତୀ, ସୁଶ୍ରୀ ନୀରା ଗୁପ୍ତା, ଅବତାର ସିଂ ରାୱତ ଏବଂ ଡି.ଏସ୍. ମେହେରା ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ **ଶାହ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ** ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏସ୍.ଏଲ୍.ପି. (ସିଆରଏଲ.) ସଂଖ୍ୟା 620/2001ରେ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଦିଲ୍ଲୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଅପରାଧିକ ବିବିଧ (ମୁଖ୍ୟ) ସଂଖ୍ୟା 1818/2000 ରେ 03.07.2000 ତାରିଖର ରାୟ ଓ ଆଦେଶ ମାଧ୍ୟମରେ ଏହି ନିଷ୍କର୍ଷରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଯେ — "ଅଭିଯୋଗପତ୍ରରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସ୍ତମ୍ଭରେ ଅଭିଯୋଗୀଙ୍କ ନାମ ନଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ତାଙ୍କୁ ସମନ କରିବାରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଅନ୍ୟାୟ କରିଥିଲେ।" Cr.P.C.ର ଧାରା 319 ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଥିଲେ ଯେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ରେକର୍ଡ କରାଯିବା ପରେ ହିଁ ଧାରା 319 ଅନୁଯାୟୀ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ସମନ କରିପାରିବେ। ଏହି ଆବେଦନରେ ସେହି ଆଦେଶ କୁ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଛି।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଡକ୍ଟର ସିଂଘଭି କହିଛନ୍ତି ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ବିବାଦୀୟ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ Cr.P.C ର ଧାରା 190 ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଅଣଦେଖା କରିଛି ଏବଂ ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ Cr.P.C ର ଧାରା 319 କୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାର କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ନାହିଁ। ଏହା ବିରୁଦ୍ଧରେ, ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଓକିଲ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଆର.କେ. ଜୈନ,ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ପାଇଁ ଉପସ୍ଥିତ ରହି ଆପତ୍ତିଜନକ ଆଦେଶକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ ଆରୋପ ପତ୍ରରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 କୁ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଯାଇ ନାହିଁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ନାମ କେବଳ ସ୍ତମ୍ଭ ସଂଖ୍ୟା 2 ରେ ଦେଖାଯାଇଛି ଏବଂ ତେଣୁ, ରେକର୍ଡରେ କୌଣସି ଅତିରିକ୍ତ ପ୍ରମାଣ ବିନା, ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ସମନ ଜାରି କରିବାରେ ଯଥାର୍ଥ ନଥିଲେ। ତେଣୁ, ସେ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ଧାରା 319 କୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ କହିଛନ୍ତି ଯେ କୌଣସି ଅତିରିକ୍ତ ପ୍ରମାଣ ବିନା ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 କୁ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ସମନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ।

ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ତଥ୍ୟ ହେଉଛି - ଅଭିଯୋଗକାରୀ-ଆବେଦକଙ୍କ ମତ ହେଉଛି ଯେ ଏହା ଏକ ପବ୍ଲିକ୍ ଲିମିଟେଡ୍ କମ୍ପାନୀ ଯାହା ଆମଦାନୀ ଏବଂ ରପ୍ତାନି ବ୍ୟବସାୟ କରେ ଏବଂ ଏହାର ପଞ୍ଜୀକୃତ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ କଲିକତାରେ ଏବଂ ଶାଖା କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ନୂଆଦିଲ୍ଲୀରେ ରହିଛି। ଆବେଦନକାରୀ 28.8.1997 ତାରିଖରେ ନୂଆଦିଲ୍ଲୀର କାଲକାଜି ପୋଲିସ ଷ୍ଟେସନରେ କ୍ୱିଲନ୍ (କେରଳ)ରେ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଥିବା ମେସର୍ସ ମାଲାବାର କାଶୟୁନଟ୍ସ ଆଣ୍ଡ ଆଲାଇଡ୍ ପ୍ରଡକ୍ଟସ୍ ଏବଂ ଏହାର ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏଫଆଇଆର ସଂଖ୍ୟା 616/97 ଦାୟର କରିଥିଲେ। ତଦନ୍ତ ସମୟରେ, ଏହା ଜଣାପଡିଥିଲା ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଜେ. ରାଜମୋହନ ପିଲ୍ଲାଇ ମେସର୍ସ ପେସ୍ ଇଣ୍ଟରନ୍ୟାସନାଲ୍ କମ୍ପାନୀ ନାମକ ଅନ୍ୟ ଏକ ସହଯୋଗୀ କମ୍ପାନୀର ପରିଚାଳନା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ

ଥିଲେ ଏବଂ ଅଭିଯୋଗକାରୀ-ଆବେଦକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଦୁଇଟି କ୍ରେଡିଟ୍ ପତ୍ର ଅଭିଯୁକ୍ତ ଏ. ସୁରେଶ କୁମାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପେସ୍ ଇଣ୍ଟରନ୍ୟାସନାଲ୍ କମ୍ପାନୀକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଆବିଷ୍କାର ପରେ ପୋଲିସ ଦ୍ୱାରା ଜେ. ରାଜମୋହନ ପିଲ୍ଲାଇଙ୍କୁ Cr.P.C ର ଧାରା 160 ଅନୁଯାୟୀ ନୋଟିସ୍ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । କେରଳ ହାଇକୋର୍ଟ ଦ୍ୱାରା ଜାରି ହୋଇଥିବା ସ୍ଥଗିତାଦେଶ ଯୋଗୁଁ ପୋଲିସ ପକ୍ଷରୁ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2କୁ ପଚରାଉଚରା କରିବା ଏବଂ ସେ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ରରେ ସାମିଲ ଥିଲେ କି ନାହିଁ ତାହା ନିଶ୍ଚିତ କରିବା ସମ୍ଭବ ନଥିଲା । ତେଣୁ ପୋଲିସ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଆରୋପ ପତ୍ରରେ ତାଙ୍କୁ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ସାମିଲ କରାଯାଇ ନଥିଲା, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ନାମ ଦସ୍ତାବିଜ ସଂଖ୍ୟା 2 ରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ବିଚାର ପାଇଁ ପଠାଯାଇ ନଥିବା ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଅଭିଯୁକ୍ତମାନେ ଠକେଇ, ଆତ୍ମସାତ ଏବଂ ଅଭିଯୋଗକାରୀ କମ୍ପାନୀକୁ 2,10,60,000 ଟଙ୍କାର ଅନୈତିକ କ୍ଷତି ଘଟାଇଥିଲେ ।

ଏହି ଚାର୍ଜସିଟ ଆଧାରରେ ମେଟ୍ରୋପଲିଟାନ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଅଗଷ୍ଟ 3, 1999 ରେ ଏଫଆଇଆରରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆଇପିସିର ଧାରା 420/406/120- B ଅନୁଯାୟୀ ସମନ ଜାରି କରିଥିଲେ । ସେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା ୨କୁ ମଧ୍ୟ ସମନ ଜାରି କରିଥିଲେ । ଆଦେଶର ସେହି ଅଂଶକୁ ସେ ଦିଲ୍ଲୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଉପରୋକ୍ତ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ ।

ଆମ ମତରେ, ଉପରୋକ୍ତ ତଥ୍ୟରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଅପରାଧକୁ ସଜ୍ଞାନକୁ ନେବା ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ, Cr.P.C ର ଧାରା 190ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲାଗୁ ହେବ । ଧାରା 190 ଅନ୍ତର୍ଗତ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, "କୌଣସି ଅପରାଧ ସମ୍ପର୍କରେ ପୁଲିସ ରିପୋର୍ଟ ପାଇବା ପରେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଅପରାଧର ସଜ୍ଞାନ ନେଇପାରିବେ ।" ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ, ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଏକ ଅପରାଧକୁ ସଂଜ୍ଞାନକୁ ନିଅନ୍ତି, ଅପରାଧୀକୁ ନୁହେଁ । ଅପରାଧକୁ ବିଚାରକୁ ନେବା ପରେ, Cr.P.C ର ଧାରା 204 ଅନୁଯାୟୀ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କୁ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମାମଲା ରୁଜୁ କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ଦିଆଯାଇଛି । ସମନ ପ୍ରେରଣ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ, ଆରୋପ ପତ୍ରରେ ନାମିତ ଏବଂ ସେଥିରେ ନାମ ନଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି/ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଚିତ କି ନୁହେଁ ତାହା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି । ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ତାଙ୍କୁ ଏଫ୍.ଆଇ.ଆର୍.ଏବଂ ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରେକର୍ଡ କରାଯାଇଥିବା ବିବୃତ୍ତି ଏବଂ ଚାର୍ଜସିଟ୍ ସହିତ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଡକ୍ୟୁମେଣ୍ଟ ଉପରେ

ବିଚାର କରିବାକୁ ପଡିବ । ଅଧିକନ୍ତୁ, ଦଣ୍ଡ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଧାରା 173(2) ଅନୁସାରେ ପୋଲିସ ରିପୋର୍ଟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ପରେ, ପୋଲିସ ରିପୋର୍ଟରେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ କୌଣସି ମାମଲା ସ୍ଥାପିତ ହୋଇନଥିବା କହିଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଧାରା 190(1)(b) ଅନୁସାରେ ଅପରାଧ ସମ୍ପର୍କରେ ସଂଜ୍ଞାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି । ଏହା ପାଇଁ ସେ, ତଦନ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପହଞ୍ଚିଥିବା ନିଷ୍କର୍ଷକୁ ଅଣଦେଖା କରି, ପୋଲିସ ଦ୍ୱାରା ପରୀକ୍ଷିତ ହୋଇଥିବା ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ବକ୍ତବ୍ୟକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି, ତଦନ୍ତରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ୱାଧୀନ ଭାବରେ ବିଚାର କରିପାରିବେ । ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ, ଦଣ୍ଡ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଧାରା 319 ପ୍ରୟୋଗର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ ନାହିଁ । ଏପରି ସମାନ ଯୁକ୍ତିକୁ, *ରଘୁବଂଶ ଦୁବେ* ବନାମ *ବିହାର ରାଜ୍ୟ,* [1967] 2 ଏସ୍.ସି.ଆର୍. 423 ମାମଲାରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ଭାବରେ କହି ଖଣ୍ଡନ କରିଥିଲେ:

> "ଆମ ମତରେ, ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଥରେ ସଜ୍ଞାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ପରେ, ସେ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କୁ ନୁହେଁ ବରଂ ଏକ ଅପରାଧର ବିଚାର କରନ୍ତି; ଥରେ ସେ ଏକ ଅପରାଧର ବିଚାର ଗ୍ରହଣ କରିବା ପରେ ପ୍ରକୃତରେ ଅପରାଧୀମାନେ କିଏ ତାହା ଜାଣିବା ତାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏବଂ ଥରେ ସେ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଯେ ପୋଲିସ ଦ୍ୱାରା ପଠାଯାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ବ୍ୟକ୍ତି ସମ୍ପୃକ୍ତ ଅଛନ୍ତି, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ତାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଅତିରିକ୍ତ ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ସମନ କରିବା ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଅପରାଧକୁ ସଜ୍ଞାନ କରି ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ଏକ ଅଂଶ ।"

ଆହୁରି ମଧ୍ୟ, ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ସିଆରପିସିର ଧାରା 319 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁନାହିଁ । ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା କୌଣସି ଅପରାଧର ତଦନ୍ତ କିମ୍ବା ବିଚାର ସମୟରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ Cr.P.C ର ଧାରା 2 (g) ଅନୁଯାୟୀ ବିଚାର ଅନୁଯାୟୀ ତଦନ୍ତ କରୁ ନଥିଲେ କିମ୍ବା ବିଚାର ଆରମ୍ଭ ହୋଇନଥିଲା । ସେ ଧାରା ୧୯୦ ଅନୁସାରେ ନିଜର ଅଧିକାରିତା ସାବ୍ୟସ୍ତ କରି ଅପରାଧର ସଜ୍ଞାନ ନେବା ଏବଂ ମାମଲା ରୁଜୁ କରିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ସିଆରପିସିର ଧାରା 190 ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ନାହିଁ ଯେ, ଥରେ କୌଣସି ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମାମଲା ରୁଜୁ ହୋଇଗଲେ, ତା' ପରଦିନ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଅନ୍ୟ

କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମାମଲା ରୁଜୁ କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ଯାହାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ରେକର୍ଡରେ କିଛି ତଥ୍ୟ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ନାମ ଆରୋପ ପତ୍ରରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇନାହିଁ ।

ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଏ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ବିବାଦୀୟ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଏ ।

ଉପରୋକ୍ତ ଆଦେଶକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଏ. ସଶିକାନ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଏସଏଲପି (ସିଆରଏଲ) ସଂଖ୍ୟା 1564-1565/2001, ଯେଉଁଥିରେ ଦିଲ୍ଲୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଫୌଜଦାରୀ ବିବିଧ (ମୁଖ୍ୟ) ସଂଖ୍ୟା 1818/2000 ଓ ଟି.ସି. (ସିଆରଏଲ.) ସଂଖ୍ୟା 1/2001 ରେ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ବିବାଦିତ ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ପ୍ରଥମେ ଜେ. ରାଜମୋହନ ପିଲ୍ଲାଇଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କେରଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିଲା, ସେହି ମାମଲାଗୁଡ଼ିକ ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଅଗ୍ରସର ହେବ ନାହିଁ ଏବଂ ତଦନୁସାରେ ବିସ୍ତାରିତ ଭାବରେ ଫୈସଲା ହୋଇଗଲା ।

ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ମାମଲାର ବିଚାର ପାଇଁ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଭି.ଏସ୍.ଏସ୍. ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ଅନୁବାଦିକା:
ତପସ୍ୱିନୀ ବିଶ୍ୱାଳ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ,
କଟକ ।